

# ബോബ് ഡെയലനും കാവ്യഗീതങ്ങളും

സുധാരി പണിക്കവീടിൽ



1993ൽ അമേരിക്കൻ എഴുത്തുകാരി ടോൺ മോറിസണു സാഹിത്യത്തിനുള്ള നോബൽ സമ്മാനം ലഭിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഇരുപത്തിമൂന്നു വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം സാഹിത്യത്തിനുള്ള നോബൽ പുരസ്കാരം കൈവന്നിരിക്കുന്നത് അമേരിക്കയിലെ രോക്ക് സംഗീത കുലപതി ബോബ് ഡെയലനാണു. ഗായകനും ഗാനരചിയതാവുമായ ഓരാൾക്ക് ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും മികച്ച നോബൽ പുരസ്കാരം ലഭിക്കുകയെന്നത് മറ്റ് പ്രഗതിഭരായ എഴുത്തുകാരിൽ അതിശയവും അഥവാപ്പും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടാകും. എന്നൽ പുരസ്കാരം സമാനിച്ച സ്വീഡിഷ് അകാദമി വിലയിരുത്തിയത് അമേരിക്കൻ ഗാന പാരമ്പര്യത്തിനുള്ളിൽ കാവ്യാത്മകതയുടെ പ്രകടനം കാഴ്ചവച്ചതിനാണു ഈ സമ്മാനം നൽകുന്നതെന്നാണു. ഗാനങ്ങൾ എന്ന സാഹിത്യരൂപത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനകളെ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചപ്പോഴും അവയെല്ലാം നെന്നൂർഗ്ഗിക്കമായ കവിതകളുടെ ഗുണമേരു നേടി വേറിട്ട് നിന്നിരുന്നു. രോക്ക് സംഗീതത്തിനായി അദ്ദേഹം ആദ്യം എഴുതിയ വരികൾ സാഹിത്യമുല്യമുള്ളതായി കണക്കാക്കുകയും രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കൾ അതു പലയിടത്തും ഉല്ലരിക്കയും ചെയ്തു. ഗാനങ്ങൾക്ക് സാഹിത്യമുല്യം കുറവാണെന്ന ഒരു ധാരണ എങ്ങനെയോ മനുഷ്യരിൽ കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ മലയാളത്തിൽ ഒരു സിനിമ പാട്ടു പോലെ എന്നു ചില കവിതകളെ വിലയിരുത്താറുണ്ട്. എന്നാൽ കവിതാമുല്യങ്ങളുള്ള

എത്രയോ സിനിമ ഗാനങ്ങൾ അനുശ്വരരായ എഴുത്തുകാർ മലയാള ഭാഷക്ക് സമ്മാനിച്ചിരിക്കുന്നു. കവിതയും ഗാനവും തമിലുള്ള വ്യത്യാസമെന്തു? ഗാനങ്ങൾക്ക് ഒരു പശ്ചാത്തല സംഗീതമുണ്ട് എന്നാൽ കവിതക്ക് അതില്ലെന്ന ഉത്തരം നമ്മൾ പലയിടത്തും കേട്ടിരിക്കുന്നു. ഗാനങ്ങൾക്ക് കവിതയെപോലെ സാഹിത്യമുല്യമില്ലെന്നും നമ്മൾ വിശ്വസിച്ചു വരുന്നു. കവിതകളാണു പാംഗാലകളിൽ പറിപ്പിക്കുന്നത്, സാഹിത്യകാരന്മാർ ചർച്ച ചെയ്യുന്നതും കവിതകൾ തന്നെ. ഗാനശാഖക്ക് അതർഹിക്കുന്ന അംഗീകാരം കൊടുക്കാൻ എന്നോ സാഹിത്യലോകം രൈമുഖ്യം കാണിച്ച് വരുന്നു. അവാർധുകളും അംഗീകാരങ്ങളും ഗാനങ്ങൾക്ക് കൊടുത്ത് വരുന്നെങ്കിലും കവിതയോളം വരിപ്പി ഗാനങ്ങൾ എന്ന നിലപാടിനു മാറ്റം വരുന്നില്ല. ജനപ്രിയ ഗാനങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞാൻ അതിനു കലാമുല്യം ഇല്ല എന്നൊരു തീർപ്പും ആരോ കൽപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജനപ്രിയം എന്നാൽ വില കുറഞ്ഞത് എന്നു ജനങ്ങളും കരുതുന്നു.

കവിതകൾ മനസ്സിലാക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതാണെങ്കിൽ ഗാനങ്ങൾ ലളിതവും എളുപ്പവുമെന്നു വായനകാർ തീരുമാനിക്കുന്നു. ഭ്രൂതവും, അലങ്കാരങ്ങളും അങ്ങനെ കവിതക്കായി നിർച്ചയിച്ചിട്ടുള്ള നിയമങ്ങൾ പാലിച്ച് കൊണ്ടു വേണം. കവിത എഴുതാൻ എന്നാൽ ഗാനങ്ങൾ വളരെ എളുപ്പം എഴുതാമെന്നും ഒരു ധാരണയുണ്ട്. അതു കൊണ്ട് ഗാനങ്ങൾക്ക് സാഹിത്യമുല്യം ഇല്ല എന്ന വിശ്വാസവും. വാമൊഴിയായി തലമുറകൾക്ക് കിട്ടിയ ചില നാടൻപാടുകളിൽ കവിതയുടെ എല്ലാ ഗുണവും കാണാമെങ്കിലും അവയെ കവിതയായി അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. കവിതകൾ ഒരു പടി ഉയർന്ന സ്ഥാനം നൽകി സാഹിത്യലോകം. ബഹുമാനിച്ചു. ഓരോ രാജ്യത്തെയും നാടൻ പാടുകൾ മനുഷ്യ ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഗാമകളാണെന്നു കാണാം. അവയിൽ കൊയ്ത്തുപാട്, കല്യാണപാടുകൾ, ചരിത്രകമകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഗാനങ്ങൾ, ദ്രുത ഗാനങ്ങൾ, സംഗമ ഗാനങ്ങൾ, ഫ്രേമഗാനങ്ങൾ, ദേവഗീതങ്ങൾ, ആരോഹണവേളയിൽ പാടുന്ന പാടുകൾ അങ്ങനെ എത്രയോ തരത്തിൽ ഗാനങ്ങൾ പെത്രുകമായി ഓരോ ഭാഷയ്ക്കും കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിലെ സാഹിത്യമുല്യങ്ങൾ കാണാതെ നമ്മൾ വെറുതെ അവയെല്ലാം പാടി രസിച്ചു.

ഈ ലേവനം ബോബ് ഡെലൻ എന്ന സംഗീതജ്ഞന്മാർ, ഗാനരചിയതാവിശ്വിക്ഷിവുകളെ, നേട്ടങ്ങളെ വിലയിരുത്തുന്നതല്ല. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് വളരെ കുറച്ചു ഈ ലേവകനറിവുള്ളൂ. ഗുഗിളിൽ പോയി അതെല്ലാം കണ്ണു പിടിച്ച് ആവർത്തിക്കുന്നതിൽ എന്നു പ്രയോജനം. ഈ ലേവനം ഫോകസ്സ് ചെയ്യുന്നത് നോബൽ സമ്മാനം. ആദ്യമായി സാഹിത്യത്തിലെ അധികമാരും ഗൗരവമായി എടുക്കാത്ത ഒരു ശാഖയായ ഗാനത്തെ സ്വീഡിഷ് അക്കദമി അംഗീകരിച്ചതിനെക്കുറിച്ചാണു. അത് ബോബ് ഡെലൻ എന്ന അമേരിക്കൻ പോപ്പ് ഗായകനിലും ദേഹായി. കവിത തുള്ളുന്ന വരികൾ അദ്ദേഹം എഴുതുകയും അവ പാടിക്കേണ്ടിപ്പറ്റിക്കയും ചെയ്തു. ഒരു പക്ഷം സംഗീതമേളങ്ങൾക്കിടയിൽ കവിതയുടെ സൗക്യമാരും മറഞ്ഞിരുന്നു കാണും. മാത്രുകയായി ഉപയോഗിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധമായ ഗാനങ്ങൾ ഒന്നു കൂടി ഓർമ്മിച്ചപ്പോൾ മനസ്സിലായത് ഒരു

മനുഷ്യസंസ്കृതിയുടെ ഉൽക്കണ്ഠംകളും, പറമരാരുടെ നിയമപരമായ അവകാശ അദ്ദേഹക്കുറിച്ചുള്ള കാഴ്ചപ്പാടുകളും അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ രചനകളിൽ നിന്നിരുന്നു എന്നാണു. എന്നാൽ മതപരമോ, രാഷ്ട്രീയപരമോ ആയ പദവിയിൽ നിന്ന് പ്രവർത്തിക്കാൻ താൽപ്പര്യമില്ലതിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം ഒരു കലാകാരൻ്റെ വേഷം സ്വീകരിച്ചു. തന്റെ ആശയങ്ങൾ കവിത നിന്നിന്നെ ഗാനങ്ങളിലുടെ പാടി മനുഷ്യരെ ഉർബനുഖരാക്കി..

അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ രണ്ട് ഗാനങ്ങളെ (കവിതകളെ) ഇവിടെ സ്വന്ന വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നു. എത്ര പ്രാവശ്യം ഓരാൾ മേൽപ്പോട്ട് നോക്കണം. ആകാശം കാണുവാൻ. ഇവിടെ ആകാശം. എന്നുദേശിക്കുന്നത് മനുഷ്യൻ്റെ സ്വന്നന്ത്യത്തയാണു. എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും തുല്യാവകാശവും സ്വന്നന്ത്യവും. ആഗ്രഹിക്കുന്ന കവി ചോദിക്കയാണു എത്ര നാൾ മനുഷ്യൻ അവൻ്റെ സ്വന്നന്ത്യത്തിനു വേണ്ടി പൊരുതണം, ചോര പൊഴിക്കണം. എത്ര ചെവികൾ വേണം മനുഷ്യനു മനുഷ്യരുടെ നിലവിളി കേൾക്കാൻ. യുദ്ധം ഏൽപ്പിക്കുന്ന വേദനയുടെ ശബ്ദവും, സ്വന്നന്ത്യത്തിനുള്ള ശബ്ദവും. ആരും കേൾക്കാതെ പോകുന്നു. ചെവികൾ ഉണ്ടായിട്ടും. എങ്ങനെ മനുഷർ ഇതോക്കെ കേൾക്കാതെ പോകുന്നു. യുദ്ധക്കാതിയന്നാരായ ഓരോ രാജക്കുന്നാരും, പ്രഭുകളും. യുദ്ധത്തിൽ എത്രയോ പേര് മരിച്ചുവെന്ന വിവരം. എന്നാണു അറിയാൻ പോകുന്നത്. ഇതിൻറെയാക്കെ ഉത്തരം പറിന്നു നടക്കുന്ന കാറ്റിലുണ്ടെന്നു കവി പറയുന്നു. അത് ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എങ്കിലും. അതിൽ ഉത്തരങ്ങൾ ഉണ്ടു്. നാമത് മനസ്സിലാക്കി എടുക്കണം. കാറ്റിൽ പറത്തി കളയുകയാണ്. അദ്ദുശ്യമാണെങ്കിലും. നമുക്ക് ചുറ്റും അതുണ്ട്, അത് എടുക്കുക. ഒരു പാട്ടുകാരൻ അബ്ലൈറ്റിൽ പാട്ടുത്തുകാരൻ എന്നതിൽ ഉപരി അദ്ദേഹം. ഒരു ക്രാന്തദർശിയും. മനുഷ്യസ്നേഹിയുമായ ആയിരുന്നു. തന്റെ ആശയങ്ങൾ ജനങ്ങളിൽ എഴുപ്പുത്തിൽ എത്തിചേരാൻ അദ്ദേഹം ഗാനരചനയിലുടെ, അതു പാടി കേൾപ്പിക്കുന്നതിലുടെ ശ്രമിക്കയും വിജയിക്കയും ചെയ്തു.

യുദ്ധാധിപത്യാരോട് അദ്ദേഹം പറയുന്നു. യേശുദേവൻ പോലും. നിങ്ങളോട് പൊരുക്കുകയില്ല. നിങ്ങൾ വലിയ തോക്കുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു, മനുഷ്യരെ കൊല്ലാനുള്ള വിമാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു, ബോധ്യകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു, നിങ്ങൾ ചുമരുകൾക്കുള്ളിൽ, മേശക്ക് പുറകിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്നു, നിങ്ങളുടെ മുവാമുടിക്കുള്ളിലുടെ എനിക്കെത കാണാൻ സാധിക്കും. നിങ്ങൾ മരിക്കുമെന്നു ഞാൻ ആശിക്കുന്നു, ആ മരണം വേഗമുണ്ടാക്കുമെന്നും. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ശവമഞ്ചെത്ത പിൻതുടരും, ഒരു വിളറിയ അപരാഡ തതിൽ, നിങ്ങളെ കൂഴിയിലേക്കിരിക്കുന്നത് ഞാൻ നോക്കിരിക്കും, നിങ്ങൾ മരിച്ചുവെന്നു ഉറപ്പുവരുത്തുന വരെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൂഴിമാടത്തിൻ മേൽ നിൽക്കും. ഇവിടെ നിങ്ങൾ എന്നുദേശിച്ചിരിക്കുന്നത് ശവഘൂമിന്റെ ആയിരിക്കും. അവരാണാലോ യുദ്ധങ്ങൾ തുടങ്ങാൻ കൽപ്പന കൊടുക്കുന്നത്.

വാക്കുകളും സംഗീതവും ഭാഗിയായി ചേർത്ത് സംഗീതത്തിൻറെ പുതുമ സുഷ്ടിച്ച് ആ മായിക ലോകത്തിൽ പ്രേക്ഷകരെ പിടിച്ചിരുത്താൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. മനുഷ്യവികാരങ്ങളെ നല്ല പോലെ മനസ്സിലാക്കി,അവരുടെ പ്രധാനങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും എങ്ങനെ ഒഴിവാക്കാമെന്നു ഉപദേശിക്കുടിയാണു അദ്ദേഹം തന്റെ സംഗീത സപരുയിലുടെ ചെയ്തത്. ജനമനസ്സുകളെ നമയിലേക്ക് ഉണ്ടത്തുക എന്ന ഒരു കലാകാരൻറെ ധർമ്മം അദ്ദേഹം പാലിച്ചിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസത്തര ബഹുമതിയായ നോമ്പൽ സമ്മാനം. അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിക്കുന്നോൾ സാഹിത്യത്തിലെ ശാന്താവയും അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നു. സാഹിത്യലോകം എന്നും മുൻധാരണകളുടെ സമർപ്പത്തിലാണു. അംഗീകാരങ്ങളും, പ്രശസ്തരുടെ ഒത്താശയും ഉണ്ടങ്ങിൽ മാത്രം ഒരു കലാസുഷ്ടി ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുന്നു. അതില്ലാതെ തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ട എത്രയോ കലാരൂപങ്ങൾ, രചനകൾ അനാമ്പേതങ്ങളേപോലെ സാഹിത്യ ലോകത്തിൽ അലങ്കരിക്കുന്നു.

ശുഭം